

καὶ εὐαγ. Λ. 24. 22. πνίβ-
ωντα ράνω οὐ γρόπα. γενόμε-
ναι ὅρθιαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον.
οὕτω καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα
ἐπιθ. καὶ παρβλ. τὸ ὑπτίος
ἐν λ. βενάκες). Σεΐλω ράνω.
λίαν πρωτ., πρωτιάτατα.
(φαλμ. 158. ράνω. κατ' ὅρ-
θρον).

Ρασκαλωβάιος, εψισ. ἀρ. ρα-
κάλχα. μ. -καίος, εψισ. μεταγινώσκω, μεταμέλομαι,
μεταμελέομαι-οῦμαι. παρβλ.
κάιος.

Ρασκάληιε, ἥ. ούδ. μετάγνω-
σις, μεταμέλεια, μετάμελος.
Ρασκοπαβάιο, εψι. ἀρ.-πάχχ.
μ.-πάιο, εψι. διασκάπτω, κα-
τασκάπτω, διορύσσω, ἀνα-
σκάπτω.

Ρασκόσεστβγιο, εψι.-εψιβαχζ.
=ρασκόσινω ψινβγ.

Ρασκόσινω. ἐπιρ. ἀσώτως, ἡ-
δυπαθῶς, τρυφῆλῶς. § -ψι-
βγ. ζῶ ἀσώτως, ἀσωτεύομαι.
=ρασκόσεστβγιο.

Ρασκόσιτβδιο=ρασκόσεστβγιο.
2) ἀβροδιαιτάομαι-ῶμαι, ἀ-
βρύνομαι. (ἐπὶ φυτῶν, ὑλο-
μαινέω-ῶ. 341.)

Ρασπάδάιος, εψισ. ἀρ.-δόξ-

τα. μ.-δύσα, ἔψισ. (κυρίως
ἐπὶ οἰκοδομημάτων, ἢ πραγ-
μάτ. συσσωρευμένων εἰς ἓν).
ρήγγυμαι, σχίζομαι. (177.
κάμενεις οντά κάμενος ραπαδά-
εμο. πέτραι ρήγγυμεναι, καὶ
τὸ ἐκκλησιαστ. κάμενεις ρα-
παδάσεις. πέτραι ἐσχίσθη-
σαν. καὶ τ. τ.) καὶ καταρ-
ρέω, καταπίπτω, κατακρη-
μνίζομαι, διαπίπτω, φθείρο-
μαι, διαλύομαι (ὑπὸ τῆς πο-
λυκαιρίας ἢ ἄλλης τινὸς πε-
ριστάσεως).

Ρασπαλόι, εψι. μ.-λιο, ἕψι. ἀ-
ναφλέγω, ἀναφλογίζω, φλο-
γίζω. ἔξαπτω, ἐρεθίζω. Σμεσ.
-ισ. -μαι.

Ρασπινάτελ, ἥ. ἀρ. σταυρω-
τής.

Ρασπινάιο, εψι. ἀρ. ρασπάχζ.
μ.-πιδ, εψι. σαυρώ-ῶ. =προ-
πινάιο.

Ρασπλοζδάιος, εψισ. μ.-ζαδύ-
σα, δύιψισ(μεσ. 276.) ἐγκαρ-
πίζομαι, ἐγκαρπόμαι-οῦμαι,
πληθύνομαι, αὔξάνω(εἰς πλῆ-
θος διὰ τῆς γονιμότητος. καὶ
ἐπὶ ἐμψύχ.) πολλαπλασιά-
ζομαι (κοιν. γεννοβολῶ).

Ρασπλοψάιος, εψισ(μεσ. Σετ-